

VEOKs Nyhedsmail nr. 120

VI ER OGSÅ KIRKEN [- en forening af katolikker](#)

Nyhedsmail nr. 120

11 juli 2011

En bemærkelsesværdig udtalelse om kvindelige præster

af

Kaare Rübner Jørgensen

I sidste nummer af *National Catholic Reporter*, udsendt 27. juni 2011, orienterer John L. Allen Jr., om en bemærkelsesværdig udtalelse af den portugisiske kirkes primas, den 75-årige kardinal José de Cruz Policarpo, der samtidig er patriark af Lissabon. Udtalelsen kommer i et interview, trykt i det juridiske magasin *Oa*.

”Kvindelige præster kommer, når Gud vil det,” siger kardinalen. Det sker ganske vist ”ikke i vor tid, og det er ikke for nuværende det rette tidspunkt at tage spørgsmålet op til debat. Men teologisk er der ingen fundamentale forhindringer. Alt, hvad vi kan sige, er, det er en tradition [kun at ordinere mænd], fordi det aldrig er sket.”

Ifl. Allen konflikter denne udtalelse med flere erklæringer fra Vatikanet fra de senere år. I 1994 udsendte pave Johannes Paul II dokumentet *Ordinatio sacerdotalis*, der bekræftede forbuddet mod kvindelige præster. Samtidig forbød han katolikker at drøfte spørgsmålet. I en efterfølgende erklæring fra Troslærekongregationen forkyndte Ratzinger, at denne lære ”var blevet fremsat ufejlbarligt af kirkens ordinære og universelle magisterium” og derfor var en del af ”troens depot” (*depositum fidei*).

For nylig har Ratzinger som pave Benedikt XVI gentaget, at forbuddet er ufejlbarligt, dvs. ikke er og aldrig vil være til debat. Det skete i hans brev til den australske biskop William Morris af Toowoomba, da Vatikanet fjernede ham fra hans embede. Årsagen var, at biskoppen i et hyrdebrev i 2006 havde skrevet, at han ikke ville have noget imod at ordinere kvinder, hvis det var tilladt.

Men sådan noget må en biskop altså ikke sige! Derfor bliver det spændende at se, hvad der nu sker med den portugisiske kardinal, der i Johannes Paul II's sidste år blev betragtet som en af dem, der kunne blive hans efterfølger. Mon ikke der snart kommer en erklæring fra kardinalen, der beklager, at journalisten har misforstået ham. Således som det skete sidste år i Wien, da kardinal Schönborn til Vatikanets irritation kom til at sige, at man nok måtte se på, om det var rimeligt at opretholde kravet om præsters cølibat.

Min egen opfattelse af dette spørgsmål er, at der er masser af teologiske argumenter imod kvindelige præster, men at disse argumenter mangler enhver beviskraft, da de bygger på et

kvindesyn, der i dag er forældet: Kvinder er ikke tåbeligere og mindre intelligente end mænd, som middelalderens teologer med henvisning til Eva mente. De er heller ikke urene, så argumentet, at de ikke kan være præster af den grund, må også forkastes. Det sidste argument har mig bekendt ingen dog brugt, så det er blot et stiltiende argument, byggende på kravet om, at præster skal være kultisk rene, når de står ved alteret og frembærer offeret, hvorfor de må afholde sig fra sex.

I Det ny Testamente er der dog ingen kristne offerpræster og ingen præster og biskopper i vor opfattelse af embederne. Hvad der er, er forkyndere, healere og brødsbrydere samt menighedsforstandere. Og skønt Jesus selv (tilsyneladende) kun udvalgte mænd som sine disciple, forhindrede det ikke Paulus i at anvende kvinder på lige fod med mænd i missionsarbejdet. I flere oldkristne gravindskrifter optræder ordet *episcopa*, men om det betyder en kvindelig biskop eller en kvinde, gift med en biskop, kan man vel ikke med sikkerhed afgøre. Derimod viser to gamle kalkmalerier i nogle katakomber i Rom en kvinde stå for nadverhandlingen, så man kan næppe som kardinal Policarpo sige, at man aldrig har ordineret kvinder. Hvis det altså dengang var nødvendigt med en ordination for at kunne udføre den handling!

Kaare Rübner Jørgensen

29. juni 2011